

A8-0164/2018

4.5.2018

PRANEŠIMAS

dėl tvarių finansų
(2018/2007(INI))

Ekonomikos ir pinigų politikos komitetas

Pranešėja: Molly Scott Cato

TURINYS

	Psl.
PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS	3
AIŠKINAMOJI DALIS	20
INFORMACIJA APIE PRIĖMIMĄ ATSAKINGAME KOMITETE	22
GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMAS ATSAKINGAME KOMITETE.....	23

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

dėl tvarių finansų (2018/2007(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į G 20 įsipareigojimą dėl tvaraus augimo, priimtą Vokietijai pirmininkaujant Europos Sąjungos Tarybai 2016 m. gruodžio 1 d. – 2017 m. lapkričio 30 d., o ypač į teiginį „toliau atskirai ir kolektyviai naudosisime visas politikos priemones – pinigų, fiskalines ir struktūrines,– kad pasiektume savo tikslą užtikrinti stiprų, tvarų, subalansuotą ir įtraukų augimą, kartu stiprinant ekonominį ir finansinį atsparumą“,
- atsižvelgdamas į darnaus vystymosi tikslus, kuriuos nustatė Jungtinės Tautos, visų pirma įsipareigojimą imtis veiksmų siekiant kovoti su klimato kaita ir jos poveikiu ir užtikrinti tvarų vartojimą ir gamybą,
- atsižvelgdamas į Komisijos įsipareigojimą dėl tvarių investicijų šiuo klausimu kapitalo rinkų sąjungos plane ir konkrečiai į aukšto lygio ekspertų grupės tvarių finansų klausimais nustatytus faktus,
- atsižvelgdamas į aukšto lygio ekspertų grupės 2017 m. liepos mėn. tarpinę ataskaitą „Tvarios Europos ekonomikos finansavimas“, kurioje nurodyta įtampa tarp elgesio siekiant trumpalaikio pelno ir ilgalaikių investicijų poreikio, kad būtų galima atitikti aplinkos, socialinius ir valdymo tikslus, ir ypač į p. 16 esantį 5 punktą dėl finansų ir politikos sistemos rizikos pasiduoti „horizonto tragedijai“¹,
- atsižvelgdamas į 2017 m. birželio 8 d. Komisijos komunikatą „Kapitalo rinkų sąjungos veiksmų plano laikotarpio vidurio peržiūra“ (COM(2017)0292),
- atsižvelgdamas į aukšto lygio ekspertų grupės galutinę 2018 m. sausio mėn. ataskaitą „Tvarios Europos ekonomikos finansavimas“,
- atsižvelgdamas į aukšto lygio ekspertų grupės tarpinės ataskaitos 14 puslapį, kuriame teigiama, kad maždaug 45 proc. Europos investuotojų jaučia daug anglies dioksido išskiriančių sektorių poveikį ir kad mažiau nei 1 proc. pasaulinių institucinių investuotojų prisideda prie žaliųjų infrastruktūrų finansavimo,
- atsižvelgdamas į tai, kad rizikos ribojimo sistemomis, visų pirma 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos ir jos vykdymo (Mokumas II) ir investuotojų apskaitos taisyklėmis, neskatinama laikytis ilgalaikio požiūrio ir kad rizikos ribojimo taisyklėse reikalaujama, kad kapitalo lygis būtų proporcingas vienu metų rizikos lygiui, taip pat į tai, kad, apskaičiuojant kapitalo poreikį pagal šias taisykles atsižvelgiama tik į finansinę riziką,
- atsižvelgdamas į 2015 m. rugpjūčio 17 d. Prancūzijos įstatymo Nr. 2015-992 173

straipsnį dėl energetikos pertvarkos siekiant žaliojo ekonomikos augimo,

- atsižvelgdamas į Anglijos banko valdytojo ir Finansinio stabilumo tarybos pirmininko Marko Carney kalbą, pasakytą 2016 m. rugsėjo 22 d., ir į 2015 m. Anglies rodmenų stebėjimo iniciatyvos ataskaitą, ypač į tai, kad nuo 2010 m. pabaigos keturių pagrindinių JAV anglių gavybos bendrovių kapitalizacija bendrojoje rinkoje sumažėjo 99 proc.,
- atsižvelgdamas į 2016 m. rugsėjo mėn. Liuksemburge įsteigtą EIB kovos su klimato kaita finansavimo platformą,
- atsižvelgdamas į 2016 m. gegužės mėn. E3G diskusijų dokumento „Švarios energijos pakilimas. Europos energetikos sąjungos kapitalizavimas“ p. 9, visų pirma į tai, kad 2008–2013 m. 20 pagrindinių Europos energetikos komunalinių paslaugų įmonių 1 trln. EUR rinkos vertė išseko daugiau nei perpus,
- atsižvelgdamas į Anglies rodmenų stebėjimo iniciatyvos 2015 ir 2016 m. ataskaitas, kuriose nurodoma, kad kyla pavojus, jog iškastinio kuro bendrovės patirs dar 1,1–2 trln. JAV dolerių kapitalo išlaidų, o vien Kinijos energetikos sektorius patirs 500 mlrd. JAV dolerių kapitalo išlaidų,
- atsižvelgdamas į EBPO Bendrųjų metodų, skirtų oficialiai remiamo eksporto kreditams ir išsamiam ekologiniam ir socialiniam patikrinimui, (Bendrųjų metodų) tarybos rekomendaciją, kurioje pripažįstama narių atsakomybė vykdyti Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos šalių prisiimtus įsipareigojimus ir narių atsakomybė priimant sprendimus dėl oficialios paramos eksporto kreditams teikimo atsižvelgti į teigiamus ir neigiamus ekologinius ir socialinius projektų padarinius, ypač tų projektų, kurie vykdomi jautriuose sektoriuose arba vykdomuose jautriose vietovėse ar netoli jų, taip pat į ekologinę ir socialinę riziką, susijusią su esamomis operacijomis,
- atsižvelgdamas į 2017 m. EBPO institucinių investuotojų atsakingo profesinio elgesio gaires, visų pirma į šių gairių 13 puslapį, kuriame teigiama, kad „investuotojai, įskaitant investuotojus, turinčius nedidelius akcijų paketus, gali būti tiesiogiai arba netiesiogiai susiję su neigiamu poveikiu, kurį sukėlė ar prie kurio prisidėjo bendrovės, į kurias investuojama, nes šiems investuotojams priklauso bendrovės, sukėlusios tam tikrą socialinį poveikį ar poveikį aplinkai arba prisidėjusios prie tokio poveikio, akcijos, arba jie valdo jos akcijas“,
- atsižvelgdamas į Europos rekonstrukcijos ir plėtros banko (ERP) Perėjimo prie žaliosios ekonomikos metodą (angl. GET), kuriuo siekiama sumažinti ir klimato kaitos poveikį ir kitų formų aplinkos būklės blogėjimą ir (arba) atkurti atsparumą jiems, ypač atsižvelgiant į ERP dokumentus, kuriais pereinamojo laikotarpio poveikis susiejamas su aplinka, įskaitant, kai tinkama, projekto vertinimo metodikos pokyčius,
- atsižvelgdamas į 2017 m. EBPO dokumentą „Atsakingas institucinių investuotojų profesinis elgesys: išsamaus patikrinimo pagal EBPO rekomendacijas daugiašalėms įmonėms pagrindiniai aspektai“,
- atsižvelgdamas į Investavimo į Europos socialinę infrastruktūrą klausimų aukšto lygio darbo grupės 2018 m. ataskaitą „Investicijų į Europos socialinę infrastruktūrą skatinimas“,

- atsižvelgdamas į Prancūzijos 2017 m. kovo 27 d. įstatymą dėl įmonių budrumo pareigos, ypač į jo 1 ir 2 ir straipsnius,
- atsižvelgdamas į 2014 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/95/ES, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2013/34/ES nuostatos dėl tam tikrų didžiųjų įmonių ir grupių nefinansinės ir įvairovės informacijos atskleidimo (Nefinansinių ataskaitų teikimo direktyva)¹, ypač į jos 19 straipsnį ir 19 straipsnio a punktą ir į 3, 6 konstatuojamąsias dalis bei 6 konstatuojamosios dalies a ir b punktus,
- atsižvelgdamas į 2017 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2017/828, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2007/36/EB nuostatos, susijusios su akcininkų ilgalaikio dalyvavimo skatinimu (Akcininkų teisių direktyva)²,
- atsižvelgdamas į 2016 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2016/2341 dėl profesinių pensijų įstaigų (PPI) veiklos ir priežiūros (PPI direktyva)³,
- atsižvelgdamas į 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB⁴,
- atsižvelgdamas į 2017 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2017/2402, kuriuo nustatoma bendroji pakeitimo vertybiniais popieriais sistema ir sukuriama specialioji paprasto, skaidraus ir standartizuoto pakeitimo vertybiniais popieriais sistema, ir iš dalies keičiamos direktyvos 2009/65/EB, 2009/138/EB ir 2011/61/ES bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 648/2012 (PSS reglamentas)⁵,
- atsižvelgdamas į 2014 m. lapkričio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1286/2014 dėl mažmeninių investicinių produktų paketų ir draudimo principu pagrįstų investicinių produktų (MIPP ir DIP) pagrindinės informacijos dokumentų (mažmeninių ir draudimo principu pagrįstų investicinių produktų paketų reglamentas)⁶ 8 straipsnio 4 dalį, kurioje nurodoma, kad kai mažmeninių investicinių produktų paketais ir draudimo principu pagrįstais investiciniais produktais (MIPP ir DIP) siekiama aplinkosaugos ar socialinių tikslų, gamintojas galimam neprofesionaliam investuotojui ir kitiems suinteresuotiesiems subjektams turi parodyti, kaip vykstant investicijų procesui siekiama tų tikslų,
- atsižvelgdamas į 2017 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2017/2402, kuriuo nustatoma bendroji pakeitimo vertybiniais popieriais sistema ir sukuriama specialioji paprasto, skaidraus ir standartizuoto pakeitimo vertybiniais popieriais sistema, ir iš dalies keičiamos direktyvos 2009/65/EB, 2009/138/EB ir 2011/61/ES bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 648/2012 (PSS

¹ OL L 330, 2014 11 15, p. 1.

² OL L 132, 2017 5 20, p. 1.

³ OL L 354, 2016 12 23, p. 37.

⁴ OL L 182, 2013 6 29, p. 19.

⁵ OL L 347, 2017 12 28, p. 35.

⁶ OL L 352, 2014 12 9, p. 1.

reglamentas)¹,

- atsižvelgdamas į banko „Triodios“ pasiūlymą dėl „pavyzdinių įgaliojimų“, kuriuo reikalaujama priimant sprendimus dėl investicijų visapusiškai integruoti aplinkos, socialinius ir valdymo veiksnius, aktyviai įsitraukti ir balsuoti dėl šių klausimų, pasirinkti tvarius lyginamuosius indeksus, taip pat kad turto valdytojai rečiau teiktų ataskaitas, bet jos būtų prasmingesnės, ir sukurti į ilgalaikius tikslus orientuotą mokesčių ir mokėjimų struktūrą,
- atsižvelgdamas į tai, kad Jungtinės Karalystės vyriausybė naujai aiškina patikėtinio pareigą, ir dėl to susilpnėja sąsaja su didžiausia grąža ir suteikiama galimybė atsižvelgti į etikos ir aplinkos klausimus,
- atsižvelgdamas į Europos investicijų banko (EIB), kuris išleido pirmąsias pasaulio žaliąsias obligacijas ir 2018 m. sausio mėn. tapo didžiausiu pasaulio žaliųjų obligacijų emitentu, pirmaujančią vaidmenį;
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų aplinkos programos finansų iniciatyvos (angl. UNEP FI) sukurtus teigiamo poveikio finansų principus,
- atsižvelgdamas į 2017 m. spalio 10 d. Regionų komiteto 2017 m. spalio 10 d. nuomonę „Kovos su klimato kaita finansavimas – svarbiausia Paryžiaus susitarimo įgyvendinimo priemonė“, kurioje pabrėžiamas vietos ir regioninių vyriausybių vaidmuo remiant investicijas, kuriomis siekiama Paryžiaus susitarimo tikslų,
- atsižvelgdamas į UNEP tyrimą dėl tvarios finansų sistemos projekto,
- atsižvelgdamas į 2017 m. klimato obligacijų iniciatyvos ataskaitą, kurioje parodoma, kaip obligacijos naudojamos pereinant prie pasaulinės mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos,
- atsižvelgdamas į 2016 m. UNEP tyrimo ataskaitą, kurioje nustatyta, kad kai kurios nacionalinės finansų reguliavimo institucijos jau atlieka arba ruošiasi atlikti tvarumo vertinimą ir tokias iniciatyvas reikėtų greitai integruoti ES lygmeniu kartu su nuoroda, kad tokia analizė turėtų būti grindžiama standartizuotais klimato scenarijais, įskaitant scenarijų, pagal kurį pasaulio temperatūra neturėtų pakilti daugiau kaip 2 °C,
- atsižvelgdamas į aukšto lygio ekspertų grupės 2018 m. sausio mėn. galutinėje ataskaitoje pateiktą rekomendaciją, kad Komisija turėtų atlikti visų finansinių pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų tvarumo bandymą,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą dėl kapitalo rinkų sąjungos veiksmų plano laikotarpio vidurio peržiūros ir jame pateikto aiškaus teiginio, kad „Komisija remia privačių investicijų derinimą su klimato, efektyvaus išteklių naudojimo ir kitais aplinkos tikslais tiek politikos priemonėmis, tiek viešosiomis investicijomis“ (COM(2017) 0029),
- atsižvelgdamas į 2017 m. balandžio mėn. Vokietijos federalinio banko (vok.

¹ OL L 347, 2017 12 28, p. 35.

Bundesbank) ataskaitą ir Anglijos banko 2014 m. ketvirtojo ketvirčio biuletinį, kuriuose nurodoma, kad dauguma apyvartoje esančių pinigų sukuriama privačių bankų sektoriuje bankams teikiant paskolas,

- atsižvelgdamas į Paryžiaus susitarimo 2 straipsnio 1 dalies c punktą, kuriame teigiama, kad reikia „užtikrinti, kad skiriamas finansavimas atitiktų išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažėjimo trajektoriją ir klimato kaitai atsparią plėtrą“,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Nelaimių rizikos mažinimo biuro ir Gaivalinių nelaimių epidemiologijos tyrimų centro ataskaitą „Su klimatu susijusių nelaimių žmogiškoji kaina 1995–2015 m.“ (angl. *The Human Cost of Weather-Related Disasters*), kurioje daroma išvada, kad 90 % šiuo laikotarpiu užregistruotų, gamtinių pavojų sukeltų didelių nelaimių, buvo susijusios su klimatu ir oro sąlygomis ir kad dėl nelaimių pasaulyje ekonominė žala būtų 300 mlrd. JAV dolerių per metus¹.
- atsižvelgdamas į Sendajaus nelaimių rizikos mažinimo programą 2015–2030 m., ir į jos 3 prioritetą – „Investicijos į nelaimių rizikos mažinimą siekiant didinti atsparumą, įskaitant 30 dalį, kurioje nurodoma, kad reikia „atitinkamai skatinti į finansines ir fiskalines priemones įtraukti nelaimių rizikos mažinimo aspektus“,
- atsižvelgdamas į 2017 m. birželio mėn. Finansinio stabilumo tarybos ataskaitą „Darbo grupės rekomendacijos dėl su klimatu susijusių finansinių duomenų atskleidimo“,
- atsižvelgdamas į Europos sisteminės rizikos valdybos (ESRV) darbą turto nuvertėjimo rizikos klausimais ir į poreikį Europoje vykdyti perėjimo prie žaliosios ekonomikos poveikio testavimą,
- atsižvelgdamas į 2016 m. Europos Audito Rūmų specialiąją ataskaitą Nr. 31, kurioje nustatyta kad, nepaisant to, jog ES prisiėmė politinį įsipareigojimą šiuo 2014–2020 m. biudžeto laikotarpiu vieną iš penkių eurų (20 proc.) skirti su klimatu susijusiems tikslams, ji negali įgyvendinti šio įsipareigojimo, nes pagal pagrindinį programavimą rodiklis siektų tik maždaug 18 proc.,
- atsižvelgdamas į EIB 2016 m. statistikos ataskaitą, iš kurios matyti, kad EIB parama klimato politikai ir toliau atspindi skirtingas rinkos sąlygas visoje ES ir 2016 m. 16 ES valstybių narių nepasiekė 20 proc. lygio, taip pat kad, nors 2016 m. kovos su klimato kaita srityje daugiausia investuojama buvo ES tvirtesnę ekonomiką turinčiose valstybėse narėse, EIB 11 -oje valstybių narių finansavo atsinaujinančiųjų išteklių projektus ir 18-oje valstybių narių – energijos vartojimo efektyvumo projektus²;
- atsižvelgdamas į aukšto lygio darbo grupės ataskaitą dėl investicijų į socialinę infrastruktūrą Europoje, kurioje apskaičiuota, kad minimalus socialinės infrastruktūros investicijų atotrūkis ES siekia apie 100–150 mlrd. EUR per metus, o iš viso 2018–2030 m. laikotarpiu susidarys daugiau kaip 1,5 trln. EUR spraga,
- atsižvelgdamas į savo 2018 m. vasario 8 d. rezoliuciją dėl Europos investicijų banko

¹ Jungtinių Tautų Nelaimių rizikos mažinimo biuras:

https://www.unisdr.org/files/46796_cop21weatherdisastersreport2015.pdf

² Europos investicijų banko 2016 m. statistikos ataskaita, 2017 4 27.

finansinės veiklos metinės ataskaitos¹,

- atsižvelgdamas į savo 2018 m. vasario 6 d. rezoliuciją dėl Europos investicijų banko (EIB) 2016 m. metinės ataskaitos²,
 - atsižvelgdamas į savo 2017 m. lapkričio 14 d. rezoliuciją dėl Veiksmų plano dėl mažmeninių finansinių paslaugų³,
 - atsižvelgdamas į EIB 2017–2018 m. investicijų ataskaitą,
 - atsižvelgdamas į savo 2013 m. liepos 2 d. rezoliuciją „Inovacijos siekiant tvaraus augimo. Bioekonomika Europai“⁴,
 - atsižvelgdamas į 2015 m. Europos Komisijos žiedinės ekonomikos dokumentų rinkinį ir į Parlamento 2015 m. liepos 9 d. rezoliuciją „Efektyvus išteklių naudojimas. Žiedinės ekonomikos kūrimas“⁵,
 - atsižvelgdamas į JT verslo ir žmogaus teisių pagrindinius principus ir į atsakomybę apsaugoti, gerbti ir padėti,
 - atsižvelgdamas į Darnaus vystymosi darbotvarkę iki 2030 m. ir į Darnaus vystymosi tikslus,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą (A8-0164/2018),
- A. kadangi finansų rinkos gali ir turėtų atlikti svarbų vaidmenį sudarant palankesnes sąlygas Europos Sąjungoje pereiti prie tvarios ekonomikos, kuri apimtų ne tik klimato kaitos ir ekologinius klausimus, bet taip pat būtų susijusi su socialiniais ir valdymo klausimais; kadangi būtina skubiai pašalinti su tuo susijusius rinkos trūkumus; kadangi ekologinės, ekonominės ir socialinės problemos yra glaudžiai tarpusavyje susijusios; kadangi pagal 2017 m. liepos mėn. aukšto lygio ekspertų grupės ataskaitą finansavimo trūkumas siekiant įgyvendinti priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo veiksmus sudaro beveik 180 mlrd. EUR, neatsižvelgiant į kitus darnaus vystymosi tikslus;
- B. kadangi perėjimas prie ekologiškos ekonomikos turi veikti kaip paskata didinti solidarumą ir sanglaudą; kadangi tvarūs finansai galėtų būti didžiųjų visuomenės uždavinių sprendimo priemonė siekiant skatinti ilgalaikį integracinį ekonomikos augimą ir piliečių gerovę; kadangi investicijų į klimato kaitos švelninimą kriterijai atrodo perspektyviausi ir galėtų būti gera pradžia; kadangi tvarūs finansai apima ne tik klimato kaitą, bet ir ekologiškas investicijas, ir taip pat į juos turėtų būti skubiai įtraukti socialiniai ir valdymo kriterijai;
- C. kadangi nuspėjama ir pastovi reglamentavimo sistema, skirta su klimato kaita

¹ Priimti tekstai, P8_TA(2018)0039.

² Priimti tekstai, P8_TA(2018)0025.

³ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0428.

⁴ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0302.

⁵ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0266.

susijusioms investicijoms, labai svarbi skatinant privačiojo sektoriaus dalyvavimą finansuojant kovą su klimato kaita; kadangi Europos Sąjunga gali nustatyti standartą tvariai finansų sistemai taikydama patikimą ir išsamią programą, kuri turėtų būti laipsniškai įgyvendinama per konkrečias teisėkūros iniciatyvas;

- D. kadangi reikia, kad pasikeistų visų suinteresuotųjų subjektų mąstymas, ir tam reikia Komisijos parengtų visiems sektoriams skirtų teisės aktų; kadangi instituciniai ir mažmeniniai investuotojai vis labiau domisi investavimu į produktus, pagamintus laikantis etinių, socialinių ir valdymo (ASV) kriterijų;
- E. kadangi siekiant užkirsti kelią ekomanipuliavimui, reikalingas ASV duomenų apie įmones skaidrumas;
- F. kadangi poveikio vertinimas turėtų būti tvarių finansinių produktų taksonomijos dalis; Kadangi vis daugėja žinių apie tai, kaip apskaičiuoti investicijų į ASV tikslus poveikį;

Poreikis pateikti atitinkamą politikos strategiją siekiant sutelkti tvariam pereinamajam procesui reikalingas lėšas

- 1. pabrėžia, kad greitesnis tvarus perėjimas gali sukurti galimybių nukreipti kapitalo rinkas ir finansų tarpininkus ilgalaikių, novatoriškų, socialiai palankių, aplinkos požiūriu patikimų ir efektyvių investicijų link; pripažįsta, kad dabar esama tendencijos mažinti investicijas į anglis, tačiau atkreipia dėmesį į tai, kad būtinos tolesnės pastangos atsisakyti investicijų į kitas iškastinio kuro rūšis; pabrėžia Europos bankų ir kapitalo rinkų svarbą naudojantis naujovių šioje srityje privalumais; atkreipia dėmesį į tai, kad ASV nauda ir rizika dažnai nėra tinkamai įtraukiamos į kainą ir kad dėl to rinkos paskatos teikiamos netvariems ir trumparegiškiems finansams, skiriamais kai kuriems rinkos dalyviams, kuriems svarbiausia yra greita grąža; pabrėžia, kad reikalinga apgalvotai parengta politinė, priežiūros ir reguliavimo sistema, pagal kurią atsižvelgiant į skirtingas ES regionų galimybes būtų valdomi tvarūs finansai; pažymi, kad tokia sistema galėtų padėti dideliu mastu sutelkti kapitalą, kuriuo siekiama darnaus vystymosi, ir padidinti rinkos efektyvumą, kad kapitalo srautai būtų nukreipiami į turta, kuriuo prisidedama prie darnaus vystymosi; ragina Komisiją pateikti plataus užmojo teisės aktų sistemą, atsižvelgiant į pasiūlymus, pateiktus Komisijos veiksmų plane dėl tvarių finansų;

Finansų sektoriaus vaidmuo, kiek tai susiję su tvarumu ir politika, reikalinga siekiant ištaisyti rinkos nesėkmes

- 2. pabrėžia, kad finansų sektorius, kaip visuma, ir jo pagrindinės funkcijos kuo veiksmingiau paskirstyti kapitalą visuomenės naudai turėtų būti, atsižvelgiant į ES tikslus, valdomas laikantis teisingumo ir įtraukties vertybių ir tvarumo principo, taip pat vykdant investicijų analizes ir priimant investavimo sprendimus turėtų būti atsižvelgiama į aplinkosaugos rodiklius ir neveikimo kainą; atkreipia dėmesį į tai, kad netikslus finansinių produktų vertinimas arba klaidingas su klimato kaita susijusios ir kitokios aplinkos apsaugos rizikos pateikimas gali kelti grėsmę rinkos stabilumui; pabrėžia, kad skatinant tvarius finansus pagrindinis vaidmuo tenka ekonominei, fiskalinei ir pinigų politikai, nes ją pasitelkus lengviau skirstomas kapitalas nukreipiamos investicijos į tvaresnes technologijas ir įmones, taip pat į nelaimėms atsparią ekonominę veiklą, kurią vykdant naudojama mažiau iškastinio kuro ir

efektyviau naudojami išteklių ir dėl kurios galima sumažinti šiuo metu juntamą būsimų išteklių poreikį ir taip įgyvendinti ES tvarumo srities ir su Paryžiaus susitarimu susijusius tikslus; pripažįsta, kad tinkama ir auganti išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio kaina yra vienas svarbiausių elementų siekiant, kad pašalinant dabartinius rinkos trūkumus aplinkos ir socialinės rinkos ekonomika būtų veiksminga ir efektyvi; pažymi, kad kaina Europos anglies dioksido rinkoje buvo nestabili; ragina Komisiją ir valstybes nares dėti pastangas siekiant palaipsniui panaikinti tiesiogines ir netiesiogines subsidijas iškastiniam kurui;

Turto nuvertėjimas ir susijusi sisteminė rizika

3. pabrėžia, kad, nors įmonių balansuose anglis vis dar siejama su verte, ši vertė turės būti palaipsniui mažinama, jei norima sėkmingai pereiti prie mažo anglies dioksido kiekio visuomenės; taigi pabrėžia, kad esama didelės sisteminės rizikos, kurią finansų stabilumui kelia nuvertėjęs anglių ir aplinkai kenksmingas turtas, jei atsižvelgiant į šio turto labai rizikingą pobūdį, laiku nėra nustatoma tinkama jo kaina; pabrėžia, kad reikia nustatyti, įvertinti ir protingai valdyti iškilusią riziką ir, pasibaigus pereinamajam laikotarpiui, privaloma teikti proporcingas ataskaitas ir laipsniškai šalinti šį turtą – tai būtina sąlyga norint užtikrinti tinkamą, subalansuotą ir stabilų perėjimą prie klimatui palankių ir į efektyvų išteklių naudojimą orientuotų investicijų; rekomenduoja išplėsti turto nuvertėjimo sąvoką į ją įtraukiant pagrindines ekologines sistemas ir paslaugas;
4. ragina, kaip 2016 m. pasiūlė Europos sisteminės rizikos valdyba (ESRV), bankams ir kitiems finansų tarpininkams pradėti taikyti perėjimo prie žaliosios ekonomikos poveikio testavimą, siekiant nustatyti riziką, susijusią su tokiu turto nuvertėjimu; palankiai vertina ESRV pasiūlymus kurti klimato kaitos poveikiui atsparią rizikos ribojimo politiką, kaip antai specialus kapitalo koregavimas, pagrįstas atskirų pozicijų taršos anglies dioksido intensyvumu, kuri būtų plačiai taikoma visoms investicijoms į turtą, kuris laikomas labai pažeidžiamu perėjimo prie mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos požiūriu; atkreipia dėmesį į tai, kad vis dar laukiama, kol bus persvarstomi reglamentai, kuriais įsteigiamos Europos priežiūros institucijos (EPI) – tai bus proga apsvarstyti EPI vaidmenį tiriant ir plėtojant su anglies dioksidu susijusias ir kitokias su aplinkos apsauga susijusias rizikos vertinimo standartus, jų nustatymą ir įtraukimą į banko vidaus rizikos vertinimo procesą, atsižvelgiant į esamus institucijų ataskaitų teikimo tvarumo klausimais reikalavimus; ragina Komisiją šiuo klausimu pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto;

Pereinamajam laikotarpiui reikalingų viešųjų investicijų finansavimas

5. pabrėžia, kad reformuojant finansų sistemą taip, kad ji aktyviai padėtų sparčiau pereiti prie ekologijos, turės bendradarbiauti viešasis ir privatusis sektoriai; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia svarbų fiskalinės ir ekonominės politikos vaidmenį siunčiant teisingus signalus ir teikiant paskatas; ragina valstybes nares, derinant veiksmus su Komisija, EPI ir EIB, įvertinti savo nacionalinius ir bendruosius investicijų poreikius ir užtaisyti galimas spragas siekiant užtikrinti, kad per kitus penkerius metus ES galėtų įgyvendinti savo klimato kaitos tikslus, o iki 2030 m. – JT darnaus vystymosi tikslus; pabrėžia vaidmenį, kurį nacionaliniai skatinamojo finansavimo bankai ir institucijos gali atlikti šioje srityje; siūlo koordinuoti šį procesą Europos lygiu ir sukurti sistemą, kurią pasitelkus, vykdant ES observatorijos tvarių finansų klausimais veiklą, būtų galima

sekti faktinius finansinius srautus tvarių viešųjų investicijų link; palankiai vertina novatoriškas finansines priemones, kuriomis integruojami tvarumo rodikliai, kurie galėtų palengvinti šį procesą, pavyzdžiui, viešai išleistas žaliąsias obligacijas; palankiai vertina Eurostato pateiktus paaiškinimus dėl sutarčių dėl energijos vartojimo efektyvumo traktavimo nacionalinėse sąskaitose, nes paaiškintas traktavimas gali paskatinti didelius viešojo sektoriaus kapitalo srautus į sektorių, kuris šiuo metu sudaro tris ketvirtadalius ES 2030 švarios energijos investicijų trūkumo; prašo Komisijos toliau nagrinėti idėją dėl sąlyginio su ASV tikslais susijusio viešųjų investicijų traktavimo siekiant šių projektų sąnaudas paskirstyti visam susijusios viešosios investicijos gyvavimo ciklui;

Tvarumo rodikliai ir taksonomija, kaip paskata tvarioms investicijoms

6. ragina Komisiją vadovauti procesui, kuriame dalyvautų įvairūs suinteresuotieji subjektai, įskaitant tiek mokslinių klimato kaitos tyrimų ekspertus, tiek finansų sektoriaus dalyvius, iki 2019 m. pabaigos parengti tvirtą, patikimą ir technologijų atžvilgiu neutralią tvarumo taksonomiją, grindžiamą rodikliais, atskleidžiančiais visą investicijų poveikį tvarumui ir sudaryti galimybes palyginti investicijų projektus ir įmones; pabrėžia, kad pirmuoju ES tvarumo taksonomijos kūrimo etapu reikia plėtoti tokius tvarumo rodiklius ir įtraukti juos į integruotą ataskaitų teikimą; pažymi, kad parengus tvarumo taksonomiją turėtų būti pateikiami šie papildomi pasiūlymai dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų: dėl visa apimančios privalomos išsamaus patikrinimo sistemos, į kurią palaiapsniui visapusiškai būtų įtraukta rūpestingumo pareiga ir pagal kurią būtų atsižvelgiama į proporcingumo principą, dėl atsakingos investicijų taksonomijos ir pasiūlymas ESV riziką ir veiksnius įtraukti į finansų įstaigų rizikos ribojimo principų sistemą;
7. atkreipia dėmesį į tai, kad tvarumo rodikliai jau nustatyti, bet dabartinės savanoriškų pranešimų sistemos nepakankamai suderintos; taigi ragina Komisiją jos tvarumo taksonomiją grįsti suderintu tvarumo rodiklių sąrašu, remiantis darbu, be kita ko, atlikto vykdant Pasaulinę atsiskaitymo iniciatyvą, taikant JT remiamus atsakingo investavimo principus, taip pat darbu, kurį atliko Komisija, EBPO ir privatusis sektorius, ir ypač remiantis egzistuojančiais Eurostato efektyvaus išteklių naudojimo rodikliais; rekomenduoja šiuos rodiklius dinamiškai įtraukti į taksonomiją pateikiant aiškias gaires investuotojams apie nustatytą terminą, iki kada turi būti pasiekti tam tikri standartai; taip pat rekomenduoja Komisijai apsvarstyti vertinimo rodiklius atsižvelgiant į tai, kad dėl jų reikia skubiai nuspręsti bet kuriuo metu; pabrėžia, kad taksonomija turėtų užtikrinti tinkamą pusiausvyrą tarp įsipareigojimų ir lankstumo, o tai reiškia, kad sistema turėtų per pereinamąjį laikotarpį būti privaloma ir standartizuota, tačiau taip pat turėtų būti suvokiama kaip nuolat kintanti priemonė, kuri gali būti taikoma naujai rizikai ir (arba) rizikai, kuri dar turi būti tinkamai nustatyta;
8. mano, kad iš anksto parengtų kiekybinių rodiklių ir kokybinių sprendimų dėl kovos su klimato kaita ir kitų pavojų aplinkai įtraukimas yra svarbus žingsnis link atsakingo investavimo taksonomijos, kuri atitiktų JT darnaus vystymosi tikslus, tarptautinės žmogaus teisių teisę ir tarptautinę humanitarinę teisę ir darbo teisės aktus; pabrėžia, kad būtiniausi ESV rizikos ir veiksnių standartai turėtų apimti būtiniausius tokioms investicijoms taikomus socialinius standartus, įskaitant darbuotojų teises, sveikatos ir saugos standartus, ir išteklių, gaunamų iš regionų, kuriuose vyksta konfliktai arba be

išankstinio gerai informuotų bendruomenių, kurioms gali būti daromas poveikis, sutikimo, taip pat minimalius valdymo standartus, įskaitant ES įmonių valdymo ir ataskaitų teikimo reikalavimus, atitinkančius ES finansinės atskaitomybės standartus ir ES veiksmų prieš pinigų plovimą ir korupciją standartus ir mokesčių skaidrumo standartus;

Žaliųjų finansų ženklas

9. ragina Komisiją vadovauti daugiasubjekčiui procesui siekiant, pasitelkus teisėkūros iniciatyvą, iki 2019 m. pabaigos sukurti „žaliųjų finansų ženklą“, kuris būtų skiriamas tiems investicijoms, kapitalo ir pensijos produktams, kurie jau atitinka aukščiausius tvarumo taksonomijos standartus, siekiant padėti dėl investicijų apsispręsti tiems, kurie iš visų veiksnių pirmenybę teikia tvarumui; rekomenduoja, kad šis „žaliųjų finansų ženklas“ apimtų būtiniausias su Paryžiaus susitarimu suderintas ESV rizikos ir veiksnių standartus ir žalos nedarymo principą remiantis ESV rizikos analize, ir veiklą, kuria akivaizdžiai daromas teigiamas poveikis, kaip apibrėžta JT aplinkos apsaugos programos finansavimo iniciatyvoje (UNEP FI); atkreipia dėmesį į tai, kad svarbi taksonomijos ir žaliųjų finansų ženklo funkcija – paskatinti finansų rinkų dalyvių atliekamą rizikos vertinimą pateikiant skale išreikštus, rinka pagrįstus reitingus; palankiai vertina rinkos dalyvių, pvz., kredito reitingų agentūrų, išrandamas naujoves kuriant ir tvarkant tokį rinka pagrįstą reitingavimą;

Tvarių finansų kriterijų integravimas į visus su finansų sektoriumi susijusius teisės aktus

10. pažymi, kad pastaruoju metu tvarumo principai įtraukti į MIPP ir DIP (mažmeninių ir draudimo principu pagrįstų investicinių produktų paketų) ir PSS (paprasto, skaidraus ir standartizuoto pakeitimo vertybiniais popieriais) reglamentus, taip pat į Akcininkų teisių direktyvą ir Nefinansinių ataskaitų teikimo direktyvą; pabrėžia, kad reikia užtikrinti tinkamą rizikos, susijusios su ekologišku ir tvariu turtu, reguliavimą; palankiai vertina tai, kad į Įstaigų, atsakingų už profesinių pensijų skyrimą, direktyvą įtrauktas turto nuvertėjimo pripažinimas, taip pat išplėstas rizikos ribojimo principas ir pateiktos nuorodos į Jungtinių Tautų nustatytus atsakingo investavimo principus; ragina tinkamai ir proporcingai integruoti tvarių finansų rodiklius į visus naujus ir persvarstytus teisės aktus, susijusius su finansų sektoriumi, teikiant „omnibus“ pasiūlymą arba konkrečius pasiūlymus; ragina parengti bendras gaires siekiant suvienodinti aplinkos, socialinių ir valdymo (ASV) veiksnių apibrėžtis visuose naujuose ir persvarstytuose teisės aktuose ir juos į tuos aktus įtraukti;
11. ragina Komisiją šiuo klausimu pasinaudoti Reglamente (ES) Nr. 1286/2014 nustatytais įgaliojimais siekiant kuo greičiau ir prieš sukuriant tvarumo taksonomiją parengti deleguotąjį teisės aktą, kuriame būtų nurodyta išsami procedūra, naudojama nustatyti, ar MIPP ir DIP investiciniu produktu siekiama konkrečių aplinkosaugos ar socialinių tikslų; taip pat ragina parengti proporcingą privalomo išsamaus patikrinimo sistemą, pagrįstą 2017 m. EBPO priimtomis Institucinių investuotojų atsakingo profesinio elgesio gairėmis, kuriomis reikalaujama, kad investuotojai nustatytų neigiamą poveikį ASV veiksniams po pereinamojo laikotarpio, užkirstų jam kelią, jį sušvelnintų ir jį atsižvelgtų; mano, kad ši visą Europą apimanti sistema turėtų būti grindžiama Prancūzijos įstatymu dėl įmonių budrumo pareigos bendrovėms ir investuotojams, įskaitant bankus; taip pat ragina visuose naujuose ir persvarstytuose produktų priežiūros

ir valdymo (POG) teisės aktuose, įskaitant dabar svarstomus, tiesiogiai nurodyti ASV kriterijus; palankiai vertina Komisijos aukšto lygio ekspertų grupės tvarių finansų klausimais rekomendaciją įtvirtinti principą „visų pirma galvokime apie tvarumą“ visame ES sprendimų priėmimo, įgyvendinimo ir vykdymo užtikrinimo procese;

Rizika tvarumui prudencinėje kapitalo pakankamumo taisyklių sistemoje

12. atkreipia dėmesį į tai, kad tvarumui kylanti rizika gali taip pat kelti finansinę riziką, todėl, jei ji reikšminga, į ją turėtų būti atsižvelgta kapitalo reikalavimuose ir bankų prudenciniuose vertinimuose; todėl prašo Komisijos priimti reguliavimo strategiją ir veiksmų planą, kuriuo siekiama, be kita ko, įvertinti tvarumui kylančią riziką prudencinėje sistemoje ir skatinti įtraukti riziką tvarumui į sistemą „Bazelis IV“, siekiant užtikrinti pakankamas kapitalo atsargas; pabrėžia, kad visos kapitalo pakankamumo taisyklės turi būti grindžiamos nustatyta rizika ir visapusiškai ją atspindėti; siekia kito metinio biudžeto lėšomis inicijuoti ES bandomąjį projektą, kad šiuo tikslu būtų galima pradėti kurti metodologinius lyginamuosius kriterijus;

Rizikos atskleidimas

13. pabrėžia, kad rizikos atskleidimas yra esminė tvarių finansų sąlyga; palankiai vertina Su klimatu susijusio finansinės informacijos atskleidimo darbo grupės (angl. TFCDD) veiklą ir ragina Komisiją bei Tarybą pritarti šios grupės rekomendacijoms; ragina į rizikos atskleidimo sistemas įtraukti neveikimo kainą klimato, aplinkos ir kitos rizikos tvarumui atžvilgiu; siūlo, kad Komisija įtrauktų proporcingus ir privalomus rizikos atskleidimo reikalavimus į Apskaitos direktyvos, Nefinansinių ataskaitų teikimo direktyvos, Kapitalo reikalavimų direktyvos ir Kapitalo reikalavimų reglamento persvarstymo sistemą laikotarpiui nuo 2020 m., kuris apimtų perkėlimo į nacionalinę teisę laikotarpį, per kurį įmonės galėtų pasirengti įgyvendinimui; atkreipia dėmesį į tai, kad Prancūzijos energetikos pertvarkos įstatymo 173 straipsnyje pateikiamas galimas modelis, kaip reguliuoti investuotojų vykdomą privalomą rizikos klimatui atskleidimą; ragina apvarstyti galimybę išplėsti Nefinansinių ataskaitų teikimo direktyvos taikymo sritį; šiuo atžvilgiu pabrėžia, kad ataskaitų teikimo reikalavimai turėtų būti proporcingi, atsižvelgiant į įstaigos riziką, dydį ir sudėtingumą; rekomenduoja, kad informacijos atskleidimo reikalavimai, kurie šiuo metu privalomi pagal MIPP ir DIP reglamentą ir pagrindinės informacijos dokumentą, turėtų būti taikomi visiems mažmeniniams finansiniams produktams;

Patikėtinio pareiga

14. atkreipia dėmesį į tai, kad patikėtinio pareigos jau yra įtrauktos į Sąjungos finansų reguliavimo sistemą, tačiau primygtinai reikalauja, kad jos būtų patikslintos nustatant, kuriant ir bandant tvirtą, patikimą ir tvarią taksonomiją, aprėpiančią pagrindines su investicijomis susijusias veiklas, įskaitant investavimo strategiją, rizikos valdymą, turto paskirstymą, valdymą ir priežiūrą, apimant visus subjektus visoje investavimo grandinėje, įskaitant turto valdytojus ir nepriklausomus investicijų konsultantus ar kitus investavimo tarpininkus; rekomenduoja, kad patikėtinio pareigos būtų išplėstos ir apimtų privalomą abipusės integracijos procesą, kurio metu visi investicinės grandinės subjektai, įskaitant turto valdytojus ir nepriklausomus investavimo konsultantus arba kitus investavimo tarpininkus, privalo į savo sprendimus įtraukti finansiškai svarbius ASV veiksnius, įskaitant neveikimo kainą, taip pat atsižvelgti į tai, kam pirmenybę

nefinansinių svarbių ASV veiksmų srityje teikia klientai, naudos gavėjai arba galutiniai investuotojai, kurių reikėtų aktyviai paklausti apie jų prioritetus išdėstymo laike ir tvarumo atžvilgiu; ragina įtraukti neveikimo kainą klimato kaitos, aplinkos ir kitos rizikos tvarumui atžvilgiu, kad ji taptų bendrovių valdybų ir valdžios institucijų vykdomo rizikos valdymo ir išsamaus patikrinimo vertinimo dalimi bei investuotojų patikėtinio pareigos dalimi;

Pavyzdinės sutartys ASV veiksniams nustatyti

15. ragina Europos priežiūros institucijas (EPI) parengti pavyzdinių sutarčių tarp turto savininkų ir turto valdytojų, nepriklausomų investavimo konsultantų ir kitų investavimo tarpininkų gaires, į kurias būtų aiškiai įtraukta sąsaja naudos gavėjo interesų perdavimas, taip pat aiškūs lūkesčiai dėl ASV rizikos ir veiksmų nustatymo ir integravimo, siekiant šios rizikos išvengti, ją sumažinti, sušvelninti arba kompensuoti; ragina ES institucijas užtikrinti, kad ateityje atliekant EPI reglamento persvarstymą Europos priežiūros institucijoms būtų skirta pakankamai išteklių; ragina Komisiją įtraukti neveikimo kainą klimato ir kitos rizikos tvarumui atžvilgiu į visus būsimus ES teisės aktus, teisės aktų persvarstymus ir finansavimo poveikio vertinimus;

Priežiūra

16. prašo, kad aktyvi ir atskaitinga priežiūra taptų neatsiejama investuotojų teisinių pareigų dalimi ir kad priežiūros veiklos ataskaita būtų viešai prieinama naudos gavėjams ir visuomenei viešai ir privaloma tvarka atskleidžiant, be kita ko, kontrolinių akcijų paketų, investuotojų dalyvavimo veiklos, naudojimosi įgaliotųjų konsultantų paslaugomis ir pasyviojo investavimo priemonių naudojimo duomenis; rekomenduoja, kad pasyvieji fondai (pirmiausiai su indeksais susietų investicijų fondai) būtų skatinami atskleisti savo priežiūros veiklą ir tai, kokių mastu pasyvūs indeksų ir lyginamųjų rodiklių naudojimas leidžia tinkamai nustatyti įmonių, į kurias investuojama, ASV riziką; mano, kad reikėtų paprašyti, jog indeksų teikėjai pateiktų išsamią informaciją apie plačiai naudojamų ir nurodomų lyginamųjų indeksų sąsają su klimato ir tvarumo parametrais;

Poreikis parengti papildomus ASV ataskaitų teikimo reikalavimus pagal Nefinansinių ataskaitų teikimo direktyvą

17. atkreipia dėmesį į tai, kad ASV ataskaitų teikime pagal Nefinansinių ataskaitų teikimo direktyvą stinga konvergencijos ir kad reikalingas suderinimas siekiant skatinti didesnę nuoseklumą bei reikia nustatyti atskleidimui tinkamiausius ASV rodiklius, naudojant tvarumo ir efektyvaus išteklių naudojimo rodiklius; ragina Komisiją sukurti visos ES įvairių suinteresuotųjų subjektų grupę, įtraukiant finansinių paslaugų sektoriaus, akademinės bendruomenės ir pilietinės visuomenės atstovus, kad būtų įvertintas ir pasiūlytas tinkamas rodiklių sąrašas, įskaitant poveikio tvarumui rodiklių sąrašą, kuris apimtų didžiausią riziką tvarumui; mano, kad tokia reforma turėtų apimti reikalavimą teikti trečiųjų subjektų audituotas ataskaitas;

Žaliosios obligacijos

18. pažymi, kad žaliosios obligacijos sudaro tik nedidelę investicijų rinkos dalį ir ji nepakankamai reguliuojama, todėl ši rinkos dalis yra pažeidžiama klaidinančios

rinkodaros rizikos, taip pat pažymi, kad ES šiuo metu neturi bendro žaliųjų obligacijų standarto, kuris turėtų būti grindžiamas būsima ES tvaria taksonomija; nurodo, kad tokias žaliąsias obligacijas turėtų tikrinti ir prižiūrėti viešosios valdžios institucijos ir dėl jų turėtų būti periodiškai teikiamos ataskaitos apie pagrindinio turto poveikį aplinkai; pabrėžia, kad žaliosiomis obligacijomis taip pat turėtų būti atsižvelgiama į atvirkštinį poveikį aplinkai ir jomis turėtų būti remiamas iškastinio kuro išteklių naudojimo mažinimas; pabrėžia, kad į žaliąsias obligacijas neturėtų būti įtraukti tam tikri sektoriai, ypač susiję su veikla, kuri daro didelį neigiamą poveikį klimatui, ir kad jomis neturėtų būti pažeidžiami pagrindiniai socialinių ir žmogaus teisių standartai; siūlo sukurti ES žaliųjų obligacijų standartą visiškai skaidriai – įsteigiant specialią Komisijos darbo grupę, kurios veiklą reguliariai tikrintų Europos Parlamentas; ragina Komisiją reguliariai vertinti žaliųjų obligacijų poveikį, veiksmingumą ir priežiūrą; todėl ragina imtis teisėkūros iniciatyvos esamomis ir būsimo Europos institucijomis (pvz., EIB) skatinti, remti ir platinti rinkoje Europos viešąją žaliųjų obligacijų emisiją, siekiant finansuoti naujas tvarias investicijas;

Kredito reitingų agentūros

19. pažymi, kad kredito reitingų agentūros, vertindamos būsimą emitento kreditingumą, nepakankamai atsižvelgia į neigiamą ASV rizikos ir veiksnių poveikį; ragina visoms ES veikiančioms kredito reitingų agentūroms nustatyti aiškius ES standartus ir priežiūrą, susijusią su ASV rodiklių integravimu į kredito reitingus; atkreipia dėmesį į tai, kad dar nėra visapusiškai išspręsta iš esmės nepakankamos konkurencijos tarp šių įmonių ir jų siauro dėmesio vien ekonominiams veiksniams problema; ragina sukurti „žaliųjų finansų ženklo“ akreditavimo procesą, kurį vykdytų sertifikavimo tarpininkai, prižiūrimi Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos (ESMA); rekomenduoja ESMA pavesti reikalauti, kad kredito reitingų agentūros į savo metodikas įtrauktų riziką tvarumui; prašo Komisijos, kai ateityje bus tikėtini šie veiksmai, pasiūlyti šiuo atžvilgiu peržiūrėtą Kredito reitingų agentūrų reglamentą; pabrėžia tvarumo įvertinimo, kuriuos užtikrina tvarumo indeksai ir ASV reitingų agentūros, svarbą norint, kad visi finansų subjektai gautų jų ataskaitų teikimo ir patikėtinio pareigoms reikalingą informaciją, įgyvendinant perėjimą prie tvaresnės finansų sistemos;

Finansinių paslaugų ženklavimo sistemos

20. siūlo Komisijai nustatyti privalomą ir proporcingą ženklavimo sistemą, kuri pereinamuoju laikotarpiu įstaigoms, teikiančioms mažmeninės banko sąskaitų, investicinių fondų, draudimo ir finansinių produktų paslaugas, turėtų būti taikoma savanoriškai, nurodant, kokių mastu pagrindinis turtas atitinka Paryžiaus susitarimo ir ASV tikslus;

Europos priežiūros institucijų įgaliojimai

21. ketina dar aiškiau apibrėžti Europos priežiūros institucijų ir nacionalinių kompetentingų institucijų įgaliojimus ruošiantis EPI reglamentų persvarstymui, kad būtų įtraukta ir stebima ASV rizika ir veiksniai, taip užtikrinant, kad finansų rinkos veikla būtų labiau suderinta su tvarumo tikslais; šiuo atžvilgiu mano, kad ESMA turėtų:

– įtraukti tvarumo prioritetus į savo tinkamumo vertinimo gaires, pasiūlytas Komisijos veiksmų plane dėl tvarių finansų, ir, platesniu mastu, pateikti

rekomendacijų, kaip atitinkamuose ES finansų teisės aktuose būtų galima veiksmingai atsižvelgti į tvarumo aspektus bei skatinti nuoseklų šių nuostatų įgyvendinimą jas priėmus;

– nustatyti proporcingą ir po pereinamojo laikotarpio privalomą priežiūros stebėsenos sistemą, kad būtų galima įvertinti svarbią ASV riziką ir veiksnius, pradėdant 2018 m. ir taikant ateities tvarumo scenarijų analizę;

– būti įgaliota tikrinti portfelio suderinamumą su Paryžiaus susitarime numatyta ASV rizika ir veiksniais, taip pat užtikrinti atitiktį Su klimatu susijusio finansinės informacijos atskleidimo darbo grupės rekomendacijoms;

atsižvelgdamas į tai, pabrėžia, kad Europos priežiūros institucijos turėtų turėti pakankamai finansinių išteklių savo funkcijoms vykdyti; ragina Europos priežiūros institucijas bendradarbiauti šiais klausimais su atitinkamomis agentūromis ir tarptautinėmis organizacijomis;

EIB vaidmuo tvarių finansų srityje

22. pabrėžia, kad ES institucijos turėtų rodyti pavyzdį siekiant užtikrinti finansų tvarumą; pažymi, kad nors 26 proc. viso EIB finansavimo skirta kovai su klimato kaita ir nors 2007 m. EIB pirmasis pradėjo žaliųjų obligacijų rinkos veiklą bei sėkmingai įgyvendina savo priimtą įsipareigojimą šioje srityje, jis vis dar finansuoja didesnio anglies dioksido kiekio projektus, todėl dar yra galimybių tobulėti; todėl primygtinai ragina EIB koreguoti savo būsimą skolinimą ir nustatyti jo prioritetus taip, kad jis būtų suderinamas su Paryžiaus susitarimu ir su 1,5 °C klimato ribine verte; ragina EIB skolinimo operacijas ir Europos strateginių investicijų fondo (ESIF) reglamentą sustiprinti ir perbalansuoti, kad pagal juos nebebūtų investuojama į didelio anglies dioksido kiekio projektus ir būtų teikiama pirmenybė efektyvaus išteklių naudojimo ir anglies dioksido kiekio mažinimo projektams bei kitiems inovaciniams sektoriams ir nematerialioms įmonėms; pataria, kad EIB galėtų regioniniu lygmeniu subalansuoti suteikti daugiau rizikos kapitalo perėjimui prie žaliosios ekonomikos; laikosi nuomonės, kad tuo požiūriu reikėtų imtis papildomų priemonių, be kita ko, sąveikoje su ES finansinėmis priemonėmis pagal kitą daugiametę finansinę programą;

ECB vaidmuo tvarių finansų srityje

23. pripažįsta ECB nepriklausomumą ir pirminį įgaliojimą išlaikyti kainų stabilumą, tačiau primena, kad ECB, kaip ES institucija, taip pat saistomas Paryžiaus susitarimo; todėl yra susirūpinęs dėl to, kad 62,1 proc. ECB įmonių obligacijų pirkimų vykdomi sektoriuose, kurie euro zonoje išmeta 58,5 proc. šiltnamio efektą sukeliančių dujų¹, ir pažymi, kad ši programa tiesiogiai naudinga daugiausiai didelėms bendrovėms; rekomenduoja, kad ECB savo gairėse, kuriomis vadovaujamosi vykdant ECB pirkimo programas, aiškiai atsižvelgtų į Paryžiaus susitarimą ir ASV tikslus; pabrėžia, kad tokios gairės gali būti bandomasis projektas, kuriuo nustatoma būsima į ASV orientuota investavimo politika, atitinkanti aukštus ES tvarios taksonomijos standartus;

¹ Sini Matitekainen, Emanuele Campiglio ir Dimitri Zenghelis, „The climate impact of quantitative easing“, *Grantham Institute on climate change and the environment*, 2017 m. gegužės mėn.

Kiti klausimai

24. pabrėžia, kad reikšmingas tvarių finansinių produktų pasiūlymas taip pat gali turėti teigiamą poveikį stiprinant Europos socialinę infrastruktūrą – tai gali būti iniciatyvos ir projektai, kuriais siekiama kurti viešąją vertę skatinant investicijas ir inovacijas tuose sektoriuose, kurie yra strateginiai ir svarbūs žmonių ir bendruomenių gerovei ir atsparumui, pavyzdžiui, švietimui, sveikatos priežiūrai ir būstui;
25. palankiai vertina aukšto lygio ekspertų grupės vykdomą veiklą, kuri yra vertingas pagrindas siekiant naujo tvaraus finansų sektoriaus standarto; vis dėlto primygtinai reikalauja aktyviai įtraukti bankų sektorių, kuris dėl savo dominuojančios padėties Europos finansinėje aplinkoje tebėra labai svarbus siekiant užtikrinti, kad finansai taptų tvaresni;
26. pabrėžia, kad taikant metodiką, kuria siekiama stebėti su klimatu susijusias išlaidas, atsiranda nenuoseklumas tarp programų ir projektai, kurių nauda aplinkai ir klimatui kelia abejonių, gali būti laikomi su klimatu susijusiomis išlaidomis (pvz., bendrosios žemės ūkio politikos žalinimo komponentas);
27. pabrėžia, kad jokių plačiai naudojamų finansinių lyginamųjų indeksų metodikoje neatsižvelgiama į ASV veiksnius; ragina sukurti vieną ar daugiau Europos tvarumo lyginamųjų indeksų, taikant Europos tvarumo taksonomiją, kad būtų galima įvertinti Europos emitentų veiklos rezultatus atsižvelgiant į ASV riziką ir veiksnius;
28. ragina išnagrinėti ir skatinti privačias iniciatyvas, pvz., EeMAP projektą „žaliosios hipotekos“, siekiant įvertinti ir parodyti, kokiomis sąlygomis žalioji turtas gali padėti sumažinti investicijų riziką, tuo pat metu stiprinant aplinkos tvarumą;
29. ragina ES tarptautiniu lygmeniu aktyviai skatinti tvarumo rodiklius įtraukti į Tarptautinius finansinės atskaitomybės standartus;
30. pabrėžia, kad valdant įmones turėtų būti skatinamas ilgalaikės tvarios vertės kūrimas, pavyzdžiui, per ilgalaikiams akcininkams skiriamas lojalumo akcijas ir įtraukiant ASV į direktorių ir valdybos narių atlyginimų dydį; atkreipia dėmesį į tai, kad patikslinus direktorių pareigas šiuo atžvilgiu būtų remiami tvarūs investuotojai jiems bendradarbiaujant su investuotojais;
31. ragina nustatyti privalomą atsakomybės už aplinkos apsaugą draudimą visai komercinei ir viešajai veiklai, kuris būtų išankstinė leidimų išdavimo sąlyga;
32. pabrėžia, kad norint užtikrinti finansų tvarumą būtina išaiškinti Europos bendrovių direktorių pareigas dėl ilgalaikės tvarios vertės kūrimo, ASV klausimų ir sisteminės rizikos, kurios yra pagrindinės direktorių pareigos skatinti bendros įmonės sėkmę dalis;
33. ragina Europos priežiūros institucijas parengti gaires dėl statistinių duomenų apie ASV rizikos nustatymą ir integravimą į finansavimą rinkimo ir ragina, kai tik įmanoma, statistinius duomenis paskelbti;
34. ragina nacionalines bankų ir finansų rinkos valdžios institucijas parengti trumpus ir aiškius nurodymus, kaip nauja taksonomija ir kiti su šiais teisės aktais susiję pokyčiai

- gali būti diegiami nesudarant išlaidų ir vėlavimų, kurių galima išvengti;
35. laikosi nuomonės, kad kainų reguliavimo priemonė gali labai praversti sumažinant 18 mlrd. EUR finansavimo trūkumą Europai siekiant mažinti priklausomybę nuo iškastinio kuro, investicijas nukreipiant į ilgalaikius tvarius tikslus;
 36. pažymi, kad diskusijose dėl tvarių finansų dažnai pamiršamos MVĮ, nors joms būdingas novatoriškumas; atsižvelgdamas į tai, atkreipia dėmesį į didžiulį skaitmeninimo ir ekologiškų finansinių technologijų potencialą; rekomenduoja Komisijai apsvarstyti mechanizmus, kuriais siekiama, kad MVĮ galėtų sujungti projektus siekiant sudaryti jiems sąlygas pasinaudoti žaliųjų obligacijų rinka;
 37. pabrėžia tvarių finansų socialinio komponento svarbą; pažymi, kad yra galimybių kurti naujas finansines priemones, ypač skirtas socialinėms infrastruktūroms, pavyzdžiui, socialines obligacijas, kaip įtvirtinta 2017 m. socialinių obligacijų principuose (SBP);
 38. pabrėžia, kad ASV rizikos nustatymas, valdymas ir atskleidimas yra neatsiejama vartotojų apsaugos ir finansinio stabilumo dalis ir todėl turėtų patekti į EPI įgaliojimus ir priežiūros prievoles; prašo ESRV aktyviai tęsti mokslinius tyrimus ASV veiksmių sąveikos ir sisteminės rizikos srityse, ne tik ryšium su klimato kaita;
 39. primena, kad Parlamentas savo 2017 m. lapkričio 14 d. rezoliucijoje dėl mažmeninių finansinių paslaugų veiksmų plano ragino sukurti ES taupomąją sąskaitą, skirtą žaliajai ekonomikai finansuoti;
 40. reikalauja, kad visos būsimos ES išlaidos derėtų su Paryžiaus susitarimu ir jų tikslai būtų susiję su ekonomikos priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimu bei įtraukti į teises priemones, kuriomis reglamentuojami Europos struktūriniai ir investicijų fondai (įskaitant sanglaudos fondus), išorės veiksmams ir vystomajam bendradarbiavimui skirti fondai ir kitos į Daugiametę finansinę programą neįtrauktos priemonės, kaip antai ESIF;
 41. ragina Komisiją atlikti galimybių, kaip priežiūros ir reguliavimo institucijos galėtų geriau atlyginti už ilgalaikes perspektyvas apimančius įgaliojimus, tyrimą;
 42. ragina Europos draudimo ir profesinių pensijų instituciją (EDPPI) parengti geriausią praktiką ir gaires dėl to, kaip profesinių pensijų sistemų ir privačių pensijų produktų kūrėjai gali bendradarbiauti su paramos gavėjais prieš sudarant sutartis dėl investicijų ir visą investicijų trukmės laiką; ragina EDPPI parengti gaires dėl geriausios praktikos, kaip antai Jungtinės Karalystės aplinkos agentūra, dėl bendradarbiavimo su paramos gavėjais ir mažmeniniais klientais ir jų finansinių ir nefinansinių interesų apibrėžimo;
 43. atkreipia dėmesį į aukšto lygio ekspertų grupės rekomendaciją dėl ES observatorijos tvarių finansų klausimais, kuri Europos aplinkos agentūros bendradarbiaujant su EPI turėtų būti įsteigta siekiant sekti ES tvarias investicijas, apie jas pranešti ir atskleisti informaciją; rekomenduoja, siekiant sustiprinti Europos Sąjungos pavyzdžio rodymo funkciją, kad šis observatorija taip pat turėtų prisiimti didesnę vaidmenį stebint, remiant tvarias ES fondų ir ES institucijų, įskaitant ESIF, EIB ir ECB, investicijas ir atskleidžiant informaciją apie jas; prašo, kad observatorija teiktų savo veiklos ataskaitas Parlamentui;

44. rekomenduoja, kad EIB bendradarbiautų su mažais rinkos dalyviais ir bendruomenės kooperatyvais, siekiant suburti nedidelės apimties atsinaujinančiosios energetikos projektus, kad jie galėtų gauti EIB finansavimą pagal bendrovių sektoriaus pirkimo programą;
45. sutinka su aukšto lygio ekspertų grupe, kad nepaprastai svarbu suteikti didesnių galių Europos piliečiams tvarių finansų srityje ir juos su šiais klausimais supažindinti; pabrėžia poreikį didinti galimybes gauti informaciją apie tvarumo rezultatus ir skatinti finansinį išprusimą;
46. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti finansų ir ne finansų sektorių politikos suderinamumą; primena, kad tvari finansinė politika turi būti papildoma nuoseklia politika kituose sektoriuose, pavyzdžiui, energetikos, transporto, pramonės ir žemės ūkio;
47. ragina Komisiją skelbti reguliarias pažangos ataskaitas šiame pranešime nagrinėjamais klausimais;
48. ragina Komisiją ir valstybes nares naudoti ES įtaką siekiant rodyti pavyzdį tvarių finansų srityje ir finansų tvarumo standartus iškelti į pasaulinį lygmenį, be kita ko, sudarant dvišalius susitarimus su trečiosiomis šalimis, taip pat daugiašaliuose forumuose, kaip antai JT, G 7 ir G 20 ir tarptautinius standartus nustatančios institucijos, pavyzdžiui, Tarptautinė vertybinių popierių komisijų organizacija (IOSCO);
 - o
 - o o
49. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

AIŠKINAMOJI DALIS

Ivadas

Didžioji dalis investicijų ir skolinimo neatitinka tarptautiniu mastu sutartų klimato tikslų ar aplinkos, socialinių ir įmonių valdymo kriterijų. Paryžiaus susitarimu sukurta nauja paskata mažinti mūsų ekonomikos priklausomybę nuo iškastinio kuro, tačiau Parlamentas dar neturi bendro susitarimo, kaip galima reformuoti finansų sistemą, kad toks perėjimas, užuot nuo jo atgrasius, būtų skatinamas. Komisija yra apskaičiavusi, kad norint įgyvendinti darnaus vystymosi tikslus, kasmet į tvarią infrastruktūrą reikės investuoti 4,7–6,7 trln. eurų¹.

Kartu matome, kad milžiniškam kapitalui būtina pelningų investicijų galimybė. Siekiant išspręsti tvarių finansų lygtį, svarbiausia sukurti tokią informacijos ir paskatų sistemą, kad šis kapitalas būtų nukreiptas į investicijas, kurių reikia siekiant užtikrinti, kad mūsų Europos ekonomikos ir visuomenės ekologiškas perėjimas vyktų greitai ir teisingai. Taip Europa galėtų išlaikyti savo pirmaujančią poziciją kovojant su klimato kaita, be to, sustiprėtų įvaizdis, kad ES vadovaujasi tvirtomis vertybėmis, o Europos įmonės įgytų konkurencinio pranašumo.

Esama padėtis

Kilus poreikiui neatidėliotinai reaguoti į klimato kaitos grėsmę, įvairiose ES valstybėse narėse sukurtos inovacijos tvarių finansų srityje: Prancūzijos įstatymas dėl duomenų atskleidimo; Vokietijos lyderystė viešųjų investicijų ir energetikos pertvarkos srityje; Anglijos banko savalaikiai veiksmai, taikomi dėl turto nuvertėjimo kilusiai grėsmei finansiniam stabilumui; Švedijos finansų priežiūros institucijos plataus užmojo darbotvarkė siekiant įtraukti tvarumą į kasdienę veiklą; taip pat Nyderlanduose atkreiptas dėmesys į dėl „horizonto tragedijos“ kylančią grėsmę pensijoms ir draudimui. Europos Parlamentas turėtų siekti gauti kuo daugiau naudos iš šių mūsų Sąjungoje vykdomų inovacijų ir jas paversti visiems taikomais minimaliaisiais standartais, nukreipdamas investicijas tam, kad užtikrintų teisingą ir greitą perėjimą prie tvarios ekonomikos ir visuomenės.

Jeigu pasaulis turėtų galimybę ir toliau užtikrinti, kad pasaulinis klimato atšilimas didėtų gerokai mažiau nei 2 °C ir kad būtų kiek įmanoma arčiau 1,5 °C ribos, kaip kad susitarta Paryžiuje vykusioje 21-ojoje Klimato kaitos konferencijoje, 60–80 proc. biržinių bendrovių anglies, naftos ir dujų atsargų taptų „nebedegintinomis“. Tai reiškia, kad ES ir pasaulio finansų rinkose slypi labai didelis visuotinės sisteminės rizikos šaltinis, pasireiškiantis vadinamojo „anglies burbulo“ pavidalu. Vadinasi, praktikoje visas anglies dioksido technologijų ekonomikos verslo modelis priklauso nuo viešosiomis lėšomis kuriamos naudos ir, galiausiai, numanomų subsidijų siekimo, nes su šia rizika susijusios išlaidos nukeliamos į ateitį, o esami rinkos dalyviai gauna naudos dėl dabartinio ateities išteklių poreikio.

Klimato kaita tėra didžiausia iš daugelio susijusių ekologinių krizių, dėl kurių kyla grėsmė žmonijos ateičiai. Kiti tokių krizių pavyzdžiai – išnaudota vandentieka ir gruntinio vandens paviršiaus tarša; miškų kirtimas ir buveinių nykimas; dirvožemio degradacija ir grėsmė

¹ Tvarumo finansavimas, 25 leidimas, 2017 m. birželio 8 d.
https://ec.europa.eu/epsc/sites/epsc/files/strategic_note_issue_25.pdf

aprūpinimui maistu; azoto ir fosforo ciklą silpnėjimas; vandenynų rūgštėjimas; ozono ardymas. Kol kas tvarūs finansai ir dėl turto nuvertėjimo fiskaliniam tvarumui kylanti rizika apima tik klimato riziką ir tam šiame pranešime skiriama daugiausia dėmesio. Tai tik pirmasis žingsnis – atliekant būsimą darbą tvarių finansų srityje reikia atkreipti dėmesį į platesnio masto ekologinę krizę, ir mes palankiai vertiname tai, kad aukšto lygio ekspertų grupės galutinėje ataskaitoje atkreiptas dėmesys į riziką, kylančią dėl intensyvaus ūkininkavimo.

Pranešėjos pasiūlymas

Kaip nurodo centriniai bankai (Anglijos bankas, Vokietijos federalinis bankas¹), dauguma apyvartoje esančių pinigų sukuriama privačių bankų sektoriuje bankams teikiant paskolas. Dėl to bankų sektoriui suteikiami dideli įgaliojimai sprendžiant, kur ekonomikoje paskirstyti pinigus netgi prieš juos apmokestinant ar taupant. Šiuo metu tokie įgaliojimai sutelkti oligopolinių bankų sektoriuje, kuris, savaime suprantama, dažniausiai siekia įgyvendinti pelną kuriančią darbotvarkę, ir tai daro žalą aplinkos ir socialiniams tikslams. Nors rinkos trūkumus reikėtų taisyti nustatant tokius rinkos mechanizmus, kaip informacijos apie klimato riziką atskleidimas, turėtume perbalansuoti šį platų įgaliojimą įgalindami labiau decentralizuotą ir atsparesnę bankų sistemą kartu su stipriu viešųjų bankų tinklu Europoje.

Nepavykus įgyvendinti šio užmojo arba jį įgyvendinant per lėtai, labai svarbus viešųjų finansų įstaigų ir vyriausybės vaidmuo. Atsižvelgiant į tai, kaip greitai kuriami žalieji finansai ir investuojama į švarią energiją, neatrodo, kad Paryžiaus susitarimo tikslus pavyks pasiekti be papildomų pastangų. Negalime sau leisti laukti, kol privatusis sektorius nukreips savo investicijų portfelį praktikos, atitinkančios 2° trajektoriją, link. Tai pabrėžtinai rodo, kad viešojo sektoriaus institucijos turi imtis platesnio užmojo ir ryžtingesnių veiksmų, siekdamos, kad greičiau būtų vykdomos investicijos, visų pirma žaliosios infrastruktūros srityje, ir kovoti su neteisingu kapitalo paskirstymu, nukreipiant jį tvarios ir ilgalaikės vertės kūrimo link.

Viešojo sektoriaus institucijos turėtų būti pasiryžusios imtis stipresnio vaidmens žaliojo perėjimo finansavimo srityje ir rodyti lyderystę privačiajam sektoriui siekiant stiprinti investicinius pajėgumus, kurie būtini energetikos pertvarkai. Sukūrus sinergiją grindžiamus santykius tarp valstybių narių, EIB ir ECB turto pirkimo programos, šiuo aspektu būtų galima pasiekti teigiamų pokyčių. Turėtume pripažinti, kad bendrieji ir Bendrijos finansai atlieka pagrindinį vaidmenį pradedant kurti žaliąsias investicijas.

Palankiai vertiname aukšto lygio ekspertų grupės tvarių finansų klausimais galutinę ataskaitą ir palaikome jos plačius užmojus. Savo pranešimu teikiame politinę paramą grupės rekomendacijoms ir taip siekiame Komisijai ir Tarybai perduoti savo tvirtą įsitikinimą, kad ES piliečiai tikisi, jog šios institucijos imsis lyderystės šioje srityje ir panaudos pinigų teikiamą galią siekiant pradėti stabilizuoti klimatą ir greitinti šį procesą bei apsaugoti pasaulio ekosistemą ateities kartų labui.

¹ https://www.bundesbank.de/Redaktion/EN/Topics/2017/2017_04_25_how_money_is_created.html

INFORMACIJA APIE PRIĖMIMĄ ATSAKINGAME KOMITETE

Priėmimo data	24.4.2018
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 42 -: 9 0: 3
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Burkhard Balz, Hugues Bayet, Pervenche Berès, Thierry Cornillet, Markus Ferber, Sven Giegold, Neena Gill, Roberto Gualtieri, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Cătălin Sorin Ivan, Petr Ježek, Barbara Kappel, Wolf Klinz, Georgios Kyrtzos, Philippe Lamberts, Werner Langen, Bernd Lucke, Olle Ludvigsson, Ivana Maletić, Gabriel Mato, Costas Mavrides, Alex Mayer, Bernard Monot, Caroline Nagtegaal, Luděk Niedermayer, Stanisław Ożóg, Dimitrios Papadimoulis, Sirpa Pietikäinen, Dariusz Rosati, Pirkko Ruohonen-Lerner, Alfred Sant, Martin Schirdewan, Molly Scott Cato, Pedro Silva Pereira, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Paul Tang, Ramon Tremosa i Balcells, Marco Valli, Tom Vandenkendelaere, Miguel Viegas, Jakob von Weizsäcker, Marco Zanni
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Mady Delvaux, Manuel dos Santos, Ashley Fox, Krišjānis Kariņš, Paloma López Bermejo, Thomas Mann, Eva Maydell, Michel Reimon, Romana Tomc

GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMAS ATSAKINGAME KOMITETE

42	+
ECR	Pirkko Ruohonen-Lerner
EFDD	Marco Valli
ENF	Barbara Kappel
GUE/NGL	Paloma López Bermejo, Dimitrios Papadimoulis, Martin Schirdewan
PPE	Burkhard Balz, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Krišjānis Kariņš, Georgios Kyrtos, Werner Langen, Ivana Maletić, Thomas Mann, Gabriel Mato, Eva Maydell, Luděk Niedermayer, Sirpa Pietikäinen, Dariusz Rosati, Theodor Dumitru Stolojan, Romana Tomc, Tom Vandenkendelaere
S&D	Hugues Bayet, Pervenche Berès, Mady Delvaux, Neena Gill, Roberto Gualtieri, Cătălin Sorin Ivan, Olle Ludvigsson, Costas Mavrides, Alex Mayer, Alfred Sant, Manuel dos Santos, Pedro Silva Pereira, Peter Simon, Paul Tang, Jakob von Weizsäcker
VERTS/ALE	Sven Giegold, Philippe Lamberts, Michel Reimon, Molly Scott Cato

9	-
ALDE	Thierry Cornillet, Petr Ježek, Wolf Klinz, Ramon Tremosa i Balcells
ECR	Ashley Fox, Bernd Lucke
ENF	Bernard Monot, Marco Zanni
PPE	Markus Ferber

3	0
ALDE	Caroline Nagtegaal
ECR	Stanisław Ożóg
GUE/NGL	Miguel Viegas

Naudojami sutartiniai ženklai:

+ : už

- : prieš

0 : susilaikė